

Grundlaget herfor er ved at blive skabt i de komiteer, der skal rapportere til konferencen. Komitéarbejdet har betydelig psykologisk nytteværdi, for intet land ønsker at være i en situation, hvor det bliver udspurgt, kritiseret, hængt ud eller isoleret.

EU har gjort et grundigt arbejde med at overvåge gennemførelsen, konklusionen er, at intet land systematisk slæber på fødderne, men der er enkeltstående problemer her og der. Selvfølgelig er forholdet, at gennemførelse af rundens resultater er sat på dagsordenen for Singaporekonferencen, virker som en tilskyndelse, som en katalysator til at få løst problemerne.

De krav, der stilles til landenes lovgivende og administrative apparat, er så tunge, at ikke alle udviklingslande i forbindelse med gennemførelsen kan løfte dem. Samtidig forholder det sig sådan, at gennemførelse er nødvendig for at integrere udviklingslandene i det multilaterale handelssystem, og at dette i øvrigt er ét af de mest effektive midler til deres økonomiske udvikling. Fra dansk side har vi derfor i længere tid talt for faglig assistance. Jeg glæder mig over, at forståelsen for denne tanke vokser. Det kommer jeg tilbage til.

Og så til sidst om gennemførelsen: Denne proces afsluttes ikke i Singapore. Gennemførelsesarbejdet kører videre. F.eks. er der på landbrug aftalt en 6-årig iværksættelsesperiode, på tekstiler en periode på 10 år. Desuden giver Uruguayrunden resultat udviklingslandene – især de mindst udviklede – længere tid, end de industrialiserede lande har fået.

Lad os så se på de igangværende forhandlinger. Hvad angår tjenesteydelser, lykkedes det ikke Uruguayrunden at nå til vejs ende, men på vigtige områder fortsatte forhandlingerne efter rundens afslutning. Det drejede sig først og fremmest om finansielle tjenesteydelser, telekommunikation og søfart. Også de forlængede forhandlinger sluttede, uden at man nåede et endeligt resultat.

Det er ikke tanken, at man vil forsøge at blive færdige i Singapore med dette. Tanken er, at ministerkonferencen skal sætte fart på telekommunikationen og finansielle tjenesteydelser. For telekommunikation skal forhandlingerne afsluttes 15. februar 1997, på de finansielle tjenesteydelser skal forhandlingerne genoptages i foråret 1997.

Det er regeringens håb, at Singaporekonferencen kan skabe den nødvendige politiske vilje. En WTO-aftale på de to sektorer, jeg har

omtalt, er vigtig for organisationens evne til at følge med den eksplosive udvikling i informationssamfundet og i globaliseringen af økonomien.

Søfartens interesse og betydning for Danmark er velkendt. For os er det afgørende at bevare og helst øge det nuværende høje liberaliseringsniveau. For os er indholdet af en aftale langt vigtigere end et hurtigt resultat. For søfart er situationen den, at forhandlingerne skal genoptages i år 2000; der er ikke fastsat en nøjagtig slutdato.

I varesektoren er der vigtige forhandlinger i gang, som man stiler efter at gøre færdige på Singaporekonferencen. Det drejer sig om bestræbelser på at afskaffe tolden på udstyr til brug for informationsteknologien. Fra dansk side støtter vi disse bestræbelser, og et godt resultat her er til gavn for danske forbrugere og for dansk erhvervsliv. Det vil desuden være et vigtigt signal om WTO's evne til at følge med i den teknologiske udvikling.

Jeg vil opholde mig lidt ved WTO's fremtidige arbejdsprogram. En hovedopgave på konferencen bliver at skabe en fælles holdning blandt de 125 medlemslande om WTO's arbejdsprogram for perioden indtil den næste ministerkonference i 1998. Der vil være to elementer i dette arbejdsprogram.

Det første element er de opgaver, som Uruguayrunden allerede har pålagt organisationen. Det er det, der teknisk kaldes den indbyggede dagsorden, som forudser behandling af bestemte spørgsmål på bestemte tidspunkter. Der skal tages fat på betydelige opgaver i 1997 og i 1998.

EU's holdning er, at den indbyggede dagsorden er et nøje forhandlet kompromis mellem forskellige interesser og ønsker. Der kan derfor ikke være tale om at genåbne alle dele af denne pakke i Singapore. Nogle tredjelande har fremsat forslag om konkrete ændringer. Med betydelig styrke har visse udviklingslande fremført tanken om at se på delelementer i den 10-årige iværksættelsesperiode for tekstiler. Dette er et betydeligt problem for visse af vore EU-partnere.

Det andet element i arbejdsprogrammet er det, der går under betegnelsen »de nye emner«. Den enighed, der i Singapore kan opnås om dette element, vil vise, hvor fællesnævneren for de 125 medlemslande er, og hvor fremadskuende og progressiv den er.

Det er emner, som har særlig betydning for Danmark, og jeg vil derfor omtale de vigtigste hver for sig.